

זיכרונות מפיליפ

תמיד בטלפון או סתם בשיחה, נהגתי לקרוא לו – פיליפ.

קייץ 1965 – בני כיתת "צבי", בוגרי י"ב, נשלחנו ע"י הקיבוץ לחופשה חלומית בת כחודש בחווה של קולונל הנריקס, באחו ירוק מצפון ללונדון. פיל הצעיר (29) היה המדריך והמלווה שלנו מטעם הקיבוץ, וקיבל בחיך סלחני את כל משובות הנעורים שהחברה התנסו בהן עם היציאה מהקיבוץ.

שנות ה-90 – בשנת 1990 הצטרפתי לצוות האולפן בקיבוץ. פיל שהיה מלווה קבוע בטיולים או לעיתים - מדריך הטיול. כמדריך, פגשתי אדם בעל ידע רב, המון אנקדוטות והסברים על אתרים וגלגוליהם. כמלווה, נהגנו עפ"י"ר ללכת ביחד, בסוף הטור. אלו היו שעות מרתקות שאיפשרו לנו לשוחח על נושאים רבים שכשגרה לא עוסקים בהם. היה ממש מעניין.

במקביל, התלמידים למדו במהרה שיש להם כתובת לכתף מתוחה, שריר תפוס וכל מצוקת גוף אחרת. פיל נענה ברצון לסייע.

מתישהו בשנות ה-90 – שיחה עם פיל באחד מטיולי האולפן:

אני – תגיד לי, מה זו המילה החדשה שכולם מדברים עליה – **אינטרנט**?

פיל – בואי למחשב, אני אסביר לך. הלכתי לביתו של פיל. ישבתי ליד המחשב.

פיל שאל: "על מה את רוצה לדעת?" אני מהרהרת לתומי.

פיל – "טוב, בואי נבדוק מה זה "אנציקלופדיה בריטניקה", ובמיומנות של חתול הוא מקליד – באנגלית כמובן – את המילים הנ"ל. כבמטה קסם, מופיע על המסך שער הכריכה של הספר. עוד אני משתאה מה זה הדבר הזה, מאין צמח? פיל ממשיך ומדגים לי את נפלאות האינטרנט. מפגש ראשון עם חוויה על חושית.

בעיני הצעירים בני זמננו (מדהים לחשוב שעברו רק כ-25 שנה ומושגי יסוד השתנו מהיסוד....) זה טריוויאלי לגמרי, שהרי לא עובר יום שאיננו משתמשים בשירותי האינטרנט, אבל אז..... בעיניי הוא היה קוסם. גם בתחום זה הוא התגלה לי כקוסם.

קייץ 1997 – בתי הצעירה חוגגת בר מצווה. בבוקר האירוע אני מתעוררת עם אלרגיה מטורפת. עיניים טרוטות. אף זולג..... נורא! האורחים מגיעים עוד כחמש שעות. איך אקבל פניהם? איזה עצבים! איזה מתח!!

אמרנו – קוסם?

טלפון לפיל. חדר טיפולים במקלט. איבחון. דיקור. מוקסה.

אני קמה כמו חדשה. אין אלרגיה ואין דובים. תודה, פיל.

מ-2015 ועד לא מזמן – פיל נתפס אצלנו כחלק משבט ריינס מאז שהחל להסיע את אבא פעמיים בשבוע לביקור אצל בת זוגו, והפך למעשה לבן משפחה. זכורה לי אחת הנסיעות האלה, כשפיל עצר לידי, בתוך הקיבוץ, והראה לי תמונה ממוסגרת של אבא שלי ותרצה, שהוא צילם ומיסגר, כמתנה אישית ממנו. איזה אדם!

הסיפורים רבים. היריעה – קצרה. איש יקר עזב אותנו לבלי שוב.

תודה לך, פיל, על שנתת מטובך לכה רבים מאיתנו. תחסר מאד לי, ולחברים רבים.

דליה וגנר

